

ningsafgiften, hvilket Andragende er overeensstemmende med de tidligere modtagne om samme Gjenstand. Det vil efter den nævnte ærede Rigsdagsmands Ønske blive afgivet til det Udvalg, der behandler det ommeldte Lovudkast.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til: Anden Behandling af „Udkast til Lov om Tilveiebringelsen af nye Skjdebaneer for Haandvaaben og Udvikelse af Land- og Søartilleriets Skjdebaneer paa Amager samt om Salget af Enighedsværn“.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 4107 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1017 ff.)

Intet Endringsforslag var stillet.

Lovudkastets samtlige tre Paragrapher, dets Titel og Spørgsmaalet om dets Oergang til tredje Behandling fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Luzen): Efterat Udvalget har havt Leilighed til at gennemgaae samtlige de Aftstykker, som høre til denne Sag, og efterat vi have havt en Conference med den ærede Minister, ere vi komne til den Erkjendelse, at Sagen fra Regjeringens Side er behandlet paa en saa forsvaerlig Maade, at vi ikke tage i Betænkning at indstille til det høitærede Thing at vedtage Lovudkastet, saaledes som det er forelagt af Regjeringen. Der tilbyder sig netop nu en gunstig Leilighed til at forkjøbe Eiendommen „Enighedsværn“, hvilken Leilighed man mener, at Staten ikke bør skyde fra sig, saa meget mere som Tilbudet i sig selv er antageligt, da Forberne have en mindre Værdi derved, at der skal foretages en bethdelig Opfyldning, førend de kunne benyttes. Ved samme Leilighed vil Skjdebanen for Haandskjdevaaben faae en gunstigere Bellingehed og blive mindre farlig for Seiladsen i Kallebodstrand, hvorved der

selvfølgelig fra Udvalgets Side ikke er Noget at erindre. Heller ikke med Hensyn til den lange Skjdebane har Udvalget nogen Indvending at gjøre. Der kunde være Spørgsmaal om at henlægge den paa et ganske andet Sted end i Nærheden af Hovedstaden, men det maa dog erkjendes, at det har en ikke uvæsentlig Fordeel at have den tæt ved Depotet, og da tillige Beskytten af Amager ikke endnu kan siges at have nogen særdeles høi Værdi, samt da Seiladsen i Kallebodstrand endnu ikke er særdeles stor, har man ikke taget i Betænkning at lade Forholdene blive, som de ere. Der er dog eet Punkt, hvorpaa Udvalget skal tillade sig at henlede Opmærksomheden, og det angaaer en Eiendom, den saakaldte Meilgaard, der ligger tæt op til Amager Fælled, tæt op til en Statseiendom paa det Sted, hvor Skjdebaneerne ere anbragte. Den største Deel af denne Eiendom — saavidt jeg erindrer, er Gaarden paa 230 Tdr. Land, og omtrent $\frac{2}{3}$ deraf skal benyttes af Artilleriet — vil komme ind under den lange Skjdebane. Der er nu en Contract mellem Regjeringen og Eieren af Meilgaarden, hvilken Contract giver Tilladelse til imod en vis Betaling i visse Timer af Dagen at skyde over Gaardens Grund, men denne Contract kan opsiges, og da det maa ansees for meget ønskeligt for Artilleriet at kunne skyde til enhver Tid af Dagen, er det sandsynligt, at man for at opnaae dette vil komme til at betale en høiere Afgift. Følgen deraf vil sandsynligviis være, at man bliver nødsaget til at expropriere den Deel af Meilgaardens Forber, som skal gaae ind under Skjdebanen, og der er med Hensyn til denne Expropriation i 1864 foretaget en foreløbig Taxation, men det er forekommet Udvalget, at denne, naar der faaes hen til Forbernes Bonitet og Bestaffenhed — Noget, hvorefter jeg isvrigt for mit Vedkommende maa underkaste mig de landfhyndige Medlemmers Skjon — er temmelig høi; det er denne Anskuelse, hvortil de af mig paaberaabte Medlemmer ere komne. Regjeringen har nu selv foreslaaet, at der skal